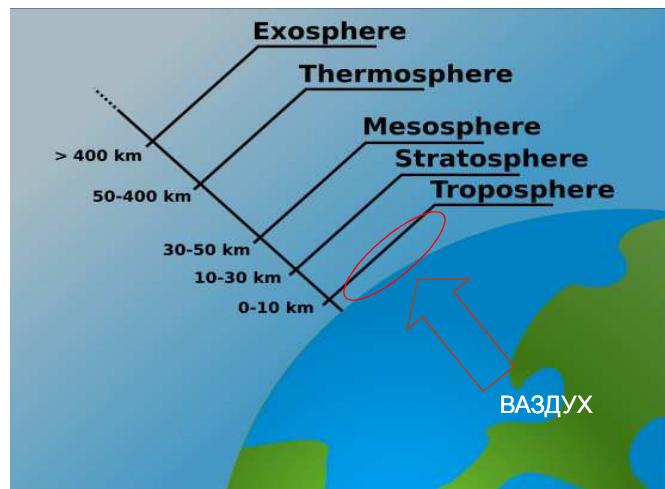

Слојеви атмосфере

Емисија је процес испуштања загађујућих материја у ваздух (емисија из природних и антропогених извора)

Квалитет ваздуха – мерење концентрације загађујућих материја у ваздуху, на одређеном месту, у одређено време

Извори загађења у урбаним срединама

Извори загађења ваздуха резултат су углавном људских активности (антропогени) и могу се свrstati у три групе:

1. Стационарни извори

- Извори загађења у руралном подручјима везаним за пољопривредне активности, рударство и каменоломе;
- Извори загађења везани за индустрије и индустријска подручја, хемијску индустрију, производњу неметала, металску индустрију, производњу електричне енергије;
- Извори загађења у комуналним срединама као што су загревање, спаљивање отпада, индивидуална ложишта, перонице, сервиси за хемијско чишћење и др.

2. Покретни извори

- Обухватају било који облик моторних возила са унутрашњим сагоревањем као нпр. лака возила која користе бензин, лака и тешка возила која користе дизел; моторцикле; авione;

Извори загађења у урбаним срединама

3. Извори загађења из затвореног простора

- Обухватају биолошка загађења (полен, гриње, плесни, квасци, инсекти, микроорганизми, алергени пореклом од домаћих животиња), емисије од сагоревања и загревања, емисије од различитих материјала или материја као што су испарљива органска једињења, олово, радон, азбест и различите синтетичке хемикалије, дувански дим и др. Последњих десетак година у развијеним земљама загађеност ваздуха затвореног простора представља озбиљан проблем, којем се посвећује посебна пажња

Подела загађујућих материја

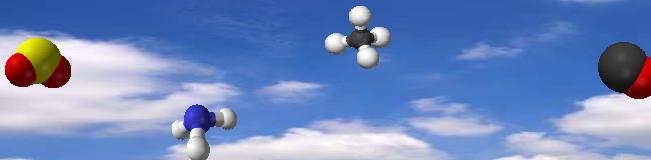
Основне (класичне) загађујуће материје - група загађујућих материја које су широко распрострањене и неизбежно присутне у свакодневним људским активностима.

Гасовите загађујуће материје укључују једињења сумпора (сумпордиоксид-SO₂ и сумпортриоксид-SO₃), угљенмоноксид (CO), једињења азота (азотмоноксид-NO, азотдиоксид-NO₂, амонијак-NH₃)

Секундарне загађујуће материје настају под утицајем термалне, хемијске или photoхемијске реакције (приземни озон, photoхемијски смог)

Чађ

Суспендоване честице у ваздуху укључују укупне суспендоване честице (УСЧ), СЧ₁₀ (СЧ са средњим аеродинамичким пречником мањим од 10 μm), СЧ_{2,5} (СЧ са средњим аеродинамичким пречником мањим од 2,5 μm), фине и ултрафине честице пореклом из дизел мотора, летећи пепео од угља, минерална прашина (угљена, азбестна, силикатна, цементна), метална прашина и испарења (нпр. цинк, бакар, гвожђе и олово), киселе

Таложне материје у ваздуху укључују честице чији дијаметар прелази 10 микрона. Услед сопствене тежине ове честице имају способност таложења па се њихово узорковање врши уз помоћ седиментатора, након чега се из овако прикупљеног aerosедимента одређује количина течних загађивача као и чврстих материја које кишница раствара у атмосфери

- **Специфичне загађујуће материје** – група загађујућих материја које се емитују из поједињих делатности и из одређених индустријских процеса. У ову групу спадају: органска једињења - угљоводоници, испарљива органска једињења - VOC, полициклични ароматични угљоводоници - PAH, халогени деривати, алдехиди, халогена једињења HF и HCl и материје специфичног мириса, тешки метали из процеса производње и сагоревања (Ni, Mn, Cr, Cd, Hg, Pb, As, итд.)

У последње време спомињу се **мириси** као врста загађујућих материја. Они могу бити тачно дефинисани у погледу настанка, изазвани специфичним хемијским агенсима као што су водониксулфид (H₂S), угљендијисулфид (CS₂) и меркаптани (R-SH, R, SR₂)

Загађујућа материја	Главни извор загађења	Утицај
Сумпордиоксид	Сагоревање угља и нафте, црна и обожена металургија,	Киселе кише Респираторна оболења
Водониксулфид	Хемијски процеси, кафилерије, рафинерије	
Угљенмонооксид	Сагоревање, мотори СУС	Гашење
Оксиди азота	Сагоревање, мотори СУС	Респираторна оболења
Чај	Сагоревање	
Суспендоване честице	Технолошки процеси – каменоломи, цементаре	
Испарљива органска једињења	Хемијски процеси, прерада нафте, дистрибуција бензена	Канцерогени, мутагени и тератогени ефекти
		Канцерогени, мутагени

Здравствени ефекти

Штетно деловање загађујућих материја присутних у ваздуху, доводи до промене квалитета ваздуха и на тај начин до пораста потенцијално негативних утицаја на здравље и то на више начина:

- Интензивна изложеност токсичним материјама може узроковати акутне здравствене ефекте,
- Изложеност низким концентрацијама (низким од дозвољених) штетних материја кроз дужи временски период може довести до хроничних оболења,
- Изложеност појединим штетним материјама може изазвати генетске промене,
- Штетни ефекти изазвани суспендованим честицама до 10 микрона PM_{10} , у великој мери су удржани са још финијим честицама, киселим аеросолом или супфатима или оксидима метала,
- Дуготрајна изложеност ниским концентрацијама микрочестица удржена је са морталитетом и доприноси појави повећане стопе бронхитиса и смањењу функције плућа - спроведене студије указују да очекивани животни век може скраћен више од годину дана у насељима изложеним ниским концентрацијама PM_{10} у поређењу са оним изложеним ниским концентрацијама,
- Смањење имунолошке способности организма,
- Изазивање субклиничких иритација и непријатних осећања и
- Утицај на погоршање постојеће болести

Узроци загађења ваздуха у Републици Србији

Загађење ваздуха из тачкастих извора је последица застарелих технологија, недостатка постројења за пречишћавање димних гасова и ниске енергетске ефикасности постројења у сектору енергетике и индустрије и лошег квалитета горива за грејање. Узроци загађења ваздуха из мобилних извора су лош квалитет моторног горива (оловни бензин), употреба старијих возила која се лоше одржавају и возила без катализатора, као и неадекватни технички стандарди за возила. Недостаје национални катастар емисије гасова са "ефектом стаклене баште", попис супстанци које изазивају оштећење озонског омотача, као и подстицајних економских мера за смањење емисије у ваздуху. Постојећа законска регулатива за емисију и имисију није усклађена са регулативом ЕУ, а непотпун мониторинг и његово недовољно спровођење утичу на стицање нереалне слике о степену загађења ваздуха у Србији.

Квалитет амбијенталног ваздуха у појединим областима и градовима Србије је условљен емисијама основних загађујућих материја као што су: SO_2 , NO_x , CO , суспендоване честице (чај, прашина, дим и др) и приземни озон, које потичу из термоенергетских објеката и индустријских постројења (Обреновац, Лазаревац, Београд, Костолац, Панчево, Бор, Сmederevo, Нови Сад, Шабац и др.), од сагоревања у индивидуалним котларницама, домаћинствима, од саобраћаја итд. Квалитет ваздуха се погоршава посебно током временских прилика без ветра и у сезони грејања.

Специфичне загађујуће материје, које се емитују из одређених индустријских процеса производње као што су: угљоводоници, испарљива орханска једињења, флуориди, хлор, тешки метали из процеса производње и сагоревања (Ni, Mn, Cr, Cd, Hg, Pb, As, итд.) нису у тако великој мери распрострањене у ваздуху окoline, изузимајући индустријска подручја.

**Укупна годишња штета која настаје услед загађења ваздуха и
ефекта стаклене баште у Србији процењује се између 447,2
милиона и 1,4 милијарде евра, што представља између 1,8 до 5,5
одсто бруто друштвеног производа**

Узроци загађења ваздуха у Републици Србији

Основни проблеми загађења ваздуха у Републици Србији су следећи:

- Загађење ваздуха у подручјима где су лоцирана термоенергетска и индустријска постројења (Обреновац, Лазаревац, Београд, Костолац, Панчево, Бор, Шабац, Нови Сад, Сmederevo, Чачак, Лучани и др.) узроковано емисијом (SO_2 , NO_x , CO , РАН, таложне материје, чај, и др.);

**Законски дефинисане граничне дневне
вредности концентрације појединачних полутаната
(ГВИ) у ваздуху:**

Укупна количина аероседимента: 450 μgm^{-2}
Олово (аероседимент): 250/100 μgm^{-2}
Кадмијум (аероседимент): 5/2 μgm^{-2}
Цинк (аероседимент): 400/200 μgm^{-2}
Чај: 50 μgm^{-3}
Сумпордиоксид: 150 μgm^{-3}
Азотдиоксид: 150 μgm^{-3}
Угљенмоноксид: 10 μgm^{-3}
Олово: 1.0 μgm^{-3}

- Загађење ваздуха у великим урбаним срединама (Београд, Нови Сад, Ниш) узроковано саобраћајем (NO_x , SO_2 , олово, честице, CO и др.);
- Високе концентрације чаји у ваздуху у урбаним зонама у време грејне сезоне услед емисије из индивидуалних котларница и домаћинстава;
- Загађење ваздуха проузроковано неконтролисаним горењем на сметлиштима, паљењем пољопривредних површина након жетве и др. (емисија PCDF/D и других гасова);
- Допринос стварању "ефекта стаклене баште";
- Кумулативно загађење ваздуха као резултат концентрисаности петрохемијских и рафинеријских комплекса и азотаре.

Мониторинг квалитета ваздуха

Мониторинг квалитета ваздуха се обавља у мрежи мерних места (станица) постављених у више нивоа од стране стручних организација (заводи за јавно здравље, Републички хидрометеоролошки завод и институти). Квалитет података о систематским мерењима условљен је опремљеношћу институција које врше мерења, а ограничен је финансијским могућностима.

У оквиру државног осматрачког система Републичког хидрометеоролошког завода, а према Уредби о утврђивању квалитета ваздуха, коју Влада доноси на период од две године, врше се систематска мерења квалитета ваздуха у мрежи коју чине: 13 станица које репрезентују стање квалитета ваздуха на ширем подручју и које нису под непосредним утицајем извора загађења и 10 станица које су постављене на метеоролошким станицама које су у зони извора загађења, као и 1 метеоролошка станица за реализацију ЕМЕР програма. На овим станицама врши се 24-часовно узорковање квалитета ваздуха, а затим и хемијска анализа ради добијања концентрација SO_2 , NO_x и чаји у амбијенталном ваздуху.

Локална мрежа урбаних станица покрива мониторинг основних загађујућих материја (чај, SO_2 , NO_x , CO , озон, супендоване честице и таложне материје) укључујући и тешке метale у таложним материјама. Програмом је предвиђено да станице буду лоциране у 40 насеља, на 76 мерних места. Локална мрежа за контролу специфичних загађујућих материја покрива 19 насеља на 44 мерна места у зависности од близине индустријских постројења (на пример, прате се акролеин, фенол, NH_3 , бензен и др.).

AMC у Беочину

AMC у Београду

AMC у Бору

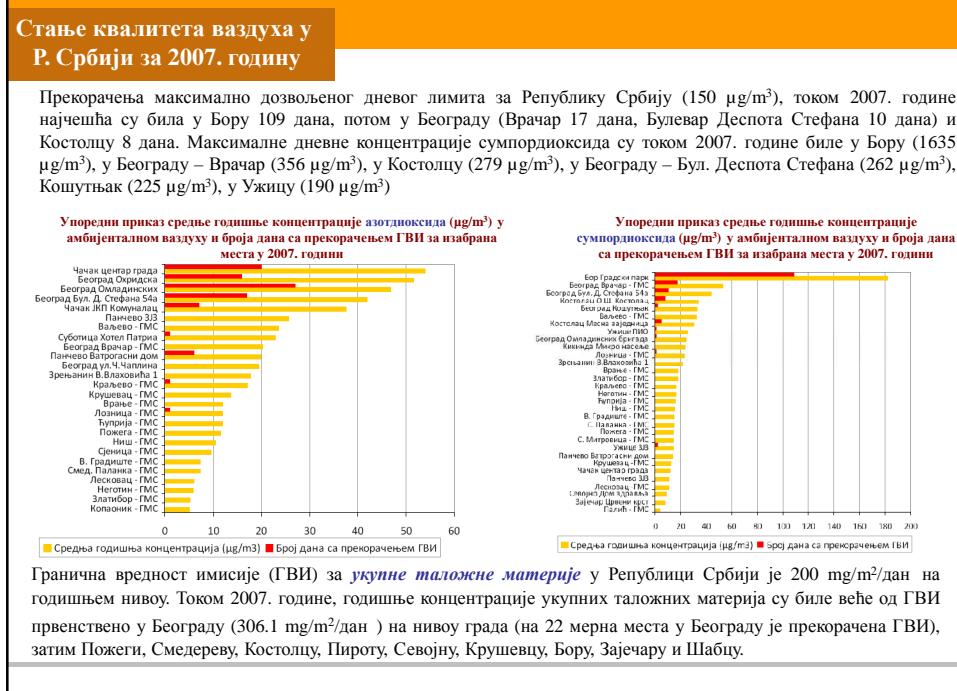
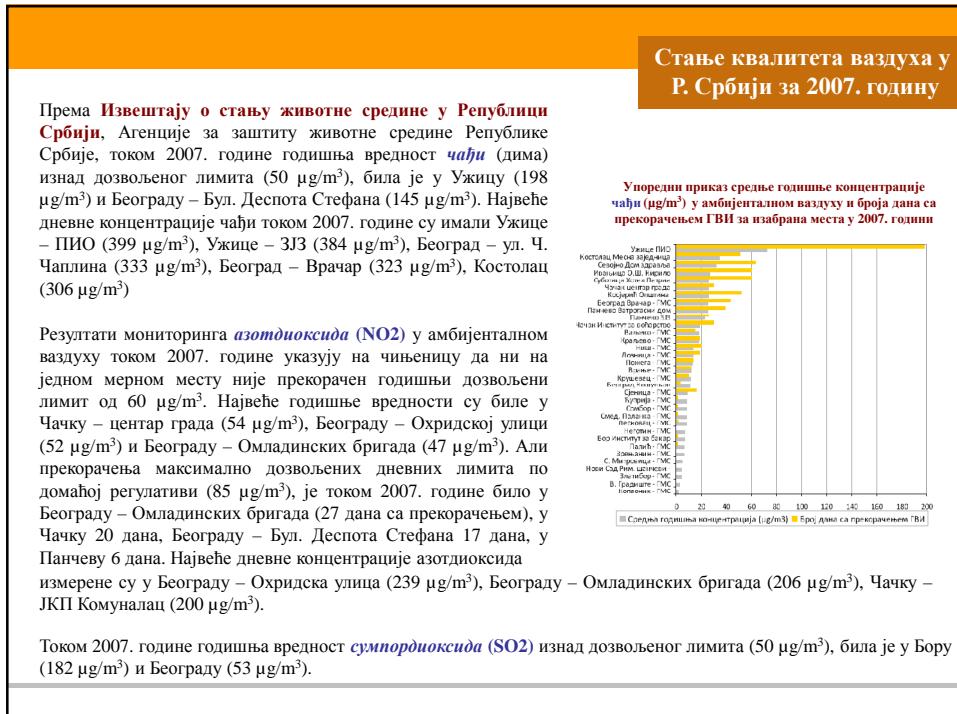

Мониторинг квалитета ваздуха

Систематска мерења имисије основних и специфичних загађујућих материја се врше у мањем обиму него што је предвиђено Програмом због ограничених финансијских средстава. Мерења основних загађујућих материја се врше у 28 насеља на 60 мерних места и специфичних загађујућих материја у 5 насеља на 11 мерних места. Месечни извештаји (на основу којих се израђују годишњи) достављају се Министарству животне средине и просторног планирања.

Аутоматска мерна станица (AMC)

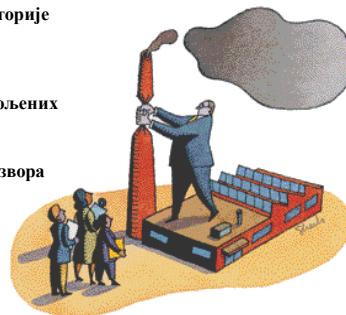

Реформе мониторинга и информационог система

У будућности даље реформе мониторинга и информационог система биће усмерене ка:

- Унапређењу програма мониторинга амбијенталног ваздуха и процени квалитета ваздуха
- Модернизацији мреже мониторинга у великим градовима и на угроженим локацијама за праћење амбијенталних концентрација
- Акредитацији лабораторија и оснивању референтне лабораторије
- Изради катастра загађивача ваздуха и биланса емисија
- Дефинисању зона са степеном загађења изнад законом дозвољених вредности
- Моделирању ефекта стационарних и великих тачкастих извора
- Спровођењу сопственог мониторинга загађивача
- Утврђивању пописа емисије гасова стаклене баште

Реформе мониторинга и информационог система

- Важно питање је стандардизација и акредитација лабораторија које спроводе анализе животне средине. Потребно је увести једнообразне аналитичке процедуре и процедуре контроле квалитета ваздуха, формирати референтне и калибрационске лабораторије, а лабораторије би требало да добију акредитацију међународног стандарда ISO/IEC 17025
- Неопходна је интензивна обука особља
- Акредитација треба да буде обавезна за све лабораторије

Став министарства

“...само оне организације, које поседују и акредитацију за узорковање, мерење и анализу појединачног параметра (што се доказује решењем о акредитацији и списком метода у обиму акредитације) и испуњавају ближе услове у погледу кадрова, опреме, простора (што се доказује решењем - овлашћењем Министарства), у области узорковања, мерења, анализе и поузданости података истог параметра, испуњавају законски услов за вршење оваквих мерења, и једино се њихови резултати могу прихватити као валидни и адекватни.”

Образовање и развијање свести о потреби заштите животне средине

Досадашња истраживања и свакодневна пракса показују да је општи ниво друштвене свести о потреби заштите животне средине као и ниво еколошке културе у Србији недовољно висок. Последица тога је све веће нарушавање животне средине, нерационално коришћење природних богатстава, угрожавање заштићених природних добара, нерешено питање одлагања свих врста отпада и др.

Недовољно висок ниво свести о потреби заштите животне средине последица је непримене прописа у области заштите животне средине, недовољно високог образовног нивоа и никог животног стандарда становништва.

Активности које се односе на образовање, развијање јавне свести и еколошке културе координира Министарство животне средине и просторног планирања на основу законима утврђеног оквира и међународних обавеза, а у сарадњи са Министарством просвете и другим надлежним институцијама. Постоји потреба за стратешким приступом у имплементацији образовања за заштиту животне средине и одрживи развој, који би олакшао да се започети развојни процеси у једном броју школа прошире на све образовне установе у Републици.

Образовање и развијање свести о потреби заштите животне средине

Неформално образовање и други видови јачања свести су недовољно координирани, несистематизовани и нису доступни свим категоријама становништва. На спори развој неформалног образовања у области заштите животне средине утицали су следећи фактори: непостојање стратешког приступа образовању за заштиту животне средине и одрживи развој, недовољна доступност информација, ограничени интерес медија и ограничена могућност за учествовање грађана у одлучивању о животној средини.

Информисање, као значајан сегмент неформалног образовања становништва о проблемима у животној средини, још увек је парцијално, непланско и често сензационалистичко. Постоје часописи, који се баве заштитом животне средине, као и дечија штампа где се поклања већа пажња темама из области заштите животне средине. Међутим број и квалитет написа у дневној и периодичној штампи је далеко испод задовољавајућег нивоа. Иако постоје посебне радио и телевизијске емисије, не може се рећи да медији поклањајуовој овој тематици.

Подизање нивоа свести о заштити животне средине је важан предуслов реформе политика свих сектора у деловима који се односе на заштиту животне средине.

Информисање јавности

О квалитету ваздуха можете се информисати на званичној интернет страници:

- Агенције за заштиту животне средине www.sepa.sr.gov.yu
- Републичког хидрометеоролошког завода Србије www.hidmet.sr.gov.yu

Општине Републике Србије на чијој интернет страници се грађани могу информисати о квалитету ваздуха у свом граду су:

- Општина Суботица www.subotica.org.yu
- Општина Панчево www.sopancevo.org.yu
- Градска управа за заштиту животне средине Нови Сад www.environovisad.sr.gov.yu
- Секретаријат за заштиту животне средине Београд www.eko.bg.gov.yu
- Општина Обреновац www.obrenovac.org.yu
- Општина Савски Венац www.savskivenac.org.yu

